

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός απόφασης 432/ 2023

Αριθμός κατάθεσης δικογράφου: 1453/475/2021

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή [Redacted] Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στην Κατερίνη στις 21 Σεπτεμβρίου 2023 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Της εδρεύουσας στην Αθήνα (οδός Λαζάρου Σώχου αρ. 4) αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», νόμιμα εκπροσωπούμενης, με ΑΦΜ: 997495285, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίου δικηγόρου του ΔΣ [Redacted], που κατέθεσε έγγραφο σημείωμα και προσκόμισε γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του ΔΣ [Redacted].

ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1.

κατοίκου [Redacted] με ΑΦΜ: [Redacted]

2. [Redacted], κατοίκου [Redacted]

[Redacted], με ΑΦΜ: [Redacted] 3. Της

ετερόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία

που εδρεύει στον [Redacted] και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ:

4. [Redacted] του [Redacted] κατοίκου

με ΑΦΜ: [Redacted] 5. [Redacted]

[Redacted] κατοίκου [Redacted] με ΑΦΜ:

6. Της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας με την επωνυμία [Redacted] που εδρεύει στους Ν. [Redacted]

και εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ: και 7.
Της ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία
που εδρεύει στη και
εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ: οι οποίοι δεν
παραστάθηκαν, ήταν απόντες.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 18-11-2021 αίτησή της, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 1453/475/2021 και η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 2-6-2022 και μετά από αναβολές για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης η πληρεξούσια δικηγόρος της αιτούσας ανέπτυξε τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν αυτοί δεκτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Η αιτούσα παραιτήθηκε από το δικόγραφο της αίτησής της, ως προς τους δεύτερο και τρίτο των καθών, με δήλωση της πληρεξουσίου της δικηγόρου στο ακροατήριο, η οποία, ελλείπει τήρησης πρακτικών κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, σημειώθηκε επί του δικογράφου της αιτήσεως, επαναλήφθηκε, δε, αυτή (δήλωση) και στο από 2-2-2023 έγγραφο σημείωμα που κατέθεσε, με αποτέλεσμα η αίτηση να θεωρείται ως μηδέποτε ασκηθείσα ως προς αυτούς (άρθρα 294 εδ. α, 295 παρ. 1 εδ. α, 297 και 299 ΚΠολΔ).

Από τις υπ' αριθ. 2293Ζ/28-4-2022, 2287Ζ/28-4-2022, 2336Ζ/28-4-2022 και 2275Ζ/27-4-2022 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου με έδρα το Πρωτοδικείο τις οποίες η αιτούσα επικαλείται και προσκομίζει, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη κατάθεσης, ορισμού δικασίμου και κλήση για εμφάνιση κατά την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 2-6-2022, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στους πρώτο, δεύτερο, έκτη και έβδομη των καθών, αντίστοιχα. Κατά την ανωτέρω δικάσιμο, η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε, παρασταθέντων των πρώτου, δεύτερου, έκτης

και έβδομης των καθών, για τη δικάσιμο της 17-11-2022, οπότε και αναβλήθηκε εκ νέου, παρασταθέντων του πρώτου και έβδομης των καθών, για τη δικάσιμο της 16-2-2023. Περαιτέρω, από τις υπ' αριθ. 7120Z/8-2-2023 και 7133Z/8-2-2023 εκθέσεις επίδοσης του ιδίου ως άνω δικαστικού επιμελητή προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο των υπ' αριθ. 13/2023 πρακτικών συνεδρίασης της 17^{ης}-11-2022, οπότε η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 16-2-2023, με κλήση προς συζήτηση κατά την τελευταία αυτή δικάσιμο, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στους δεύτερο και έκτο των καθών, αντίστοιχα [νέα κλήτευση των πρώτου και έβδομης των καθών δεν απαιτείτο (άρθρο 310 παρ. 2 ΚΠολΔ)]. Κατά την ανωτέρω δικάσιμο, η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε εκ νέου, παρασταθέντων των πρώτου και έβδομης των καθών, για τη δικάσιμο της 18-5-2023. Από τις υπ' αριθ. 8327Z/4-3-2023 και 8338Z/4-4-2023 εκθέσεις επίδοσης του ιδίου ως άνω δικαστικού επιμελητή προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο των υπ' αριθ. 23/2023 πρακτικών συνεδρίασης της 16^{ης}-2-2023, οπότε η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 18-5-2023, με κλήση προς συζήτηση κατά την τελευταία αυτή δικάσιμο, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στους δεύτερο και έκτο των καθών, αντίστοιχα [νέα κλήτευση των πρώτου και έβδομης των καθών δεν απαιτείτο (άρθρο 310 παρ. 2 ΚΠολΔ)]. Ωστόσο, κατά την τελευταία αυτή δικάσιμο, η υπόθεση αποσύρθηκε από το έκθεμα και δεν εκφωνήθηκε μετά την αναστολή των εργασιών των Δικαστηρίων όλης της χώρας λόγω της διενέργειας των βουλευτικών εκλογών της 21^{ης}-5-2023, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του πδ 45/2023 και της υπ' αριθ. πρωτ.: Οικ22079/2-5-2023 Εγκυκλίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, των άρθρων 17 παρ. 7 και 22 παρ. 2 εδ. α έως γ του ν. 4938/2022 «Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών» και της υπ' αριθ. 192/16-5-2023 πράξης της Διευθύνουσας το Πρωτοδικείο στην οποία ρητά ορίστηκε ότι οι υποθέσεις που δεν θα εκφωνηθούν ως καταλαμβανόμενες από την αναστολή, θα προσδιοριστούν οίκοθεν με πράξη της τελευταίας στη συντομότερη δυνατή δικάσιμο και ότι η εγγραφή της υπόθεσης στο οικείο έκθεμα θα γίνει με πρωτοβουλία της γραμματείας και ισχύει ως

κλήτευση όλων των διαδίκων, κατ' άρθρο 260 παρ. 4 ΚΠολΔ. Με την υπ' αριθ. 68/18-5-2023 πράξη της Διευθύνουσας το Πρωτοδικείο επαναπροσδιορίστηκε η συζήτηση της προκείμενης υπόθεσης για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και ενεγράφη στο οικείο έκθεμα, η εγγραφή, δε, αυτή επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα. Επομένως, εφόσον οι πρώτος, δεύτερο, έκτη και έβδομη των καθόν δεν εμφανίστηκαν ούτε εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο στη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο έκθεμα, πρέπει η συζήτηση της υπόθεσης να προχωρήσει σαν να ήταν και αυτοί παρόντες (άρθρο 686 παρ. 7 ΚΠολΔ).

Ο Ν. 2121/1993 προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, σε κάποιες περιπτώσεις, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των εισφορών τους και σε άλλες περιπτώσεις ένα απλά ενοχικό δικαίωμα. Ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες είναι, κατά την ενδεικτική απαρίθμηση διάφορων κατηγοριών στο άρθρο 46 § 1 του παραπάνω νόμου, τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιοδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος, όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές κ.λπ., ενώ παραγωγοί υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας είναι, κατά το άρθρο 47 § 2 του ίδιου νόμου, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων μόνο ή εικόνων με ή χωρίς ήχο. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρο 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993 καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Επίσης,

με το Ν. 4481/2017, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Α 100/20.7.2017 και αφορά στη συλλογική διαχείριση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και σε άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα: Άρθρο 2 «1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια. 2. Τα άρθρα 33 έως 41 και η παράγραφος 2 του άρθρου 44 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια και διαχειρίζονται δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων, τα οποία προορίζονται για επιγραμμική χρήση σε πολυεδαφική βάση. 3. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται στο όγδοο κεφάλαιο του ν. 2121/1993 (Α 25), εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. 4. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 54 εφαρμόζονται στις οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εφόσον οι οντότητες αυτές διεξάγουν δραστηριότητα που, εάν διεξαγόταν από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, θα υπόκειτο στις διατάξεις του παρόντος νόμου.....», άρθρο 3 «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης

συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του..... ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39.....», άρθρο 4 «1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, οργανισμός συλλογικής προστασίας και ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια και ο οποίος πρόκειται να αναλάβει τη συλλογική διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών ή των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, απαιτείται να λάβει άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου..... 3. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος νόμου και προκύπτει προδήλως ότι ο αιτών οργανισμός ή η αιτούσα ανεξάρτητη οντότητα του άρθρου 50 είναι βιώσιμοι και μπορούν να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τα δικαιώματα των δικαιούχων που τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση ή την προστασία των δικαιωμάτων τους και κατόπιν σχετικής εισήγησης του ΟΠΙ, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού χορηγεί άδεια λειτουργίας με αιτιολογημένη απόφασή του, η οποία κοινοποιείται στον ΟΠΙ και στον αιτούντα οργανισμό ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50. Η απόφαση, με την οποία χορηγείται η άδεια λειτουργίας σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή σε οργανισμό συλλογικής προστασίας ή σε ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ και του οργανισμού που αδειοδοτείται. 4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 υποχρεούνται το αργότερο σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση της άδειας λειτουργίας τους στην Εφημερίδα της

Κυβερνήσεως να αποστείλουν στον ΟΠΙ το αμοιβολόγιό τους για να αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 23.... ». Επιπλέον, στα άρθρα 5 και 6 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «Άρθρο 5: 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συνιστούν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον οποίο αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία, ιδίως να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. 2. Για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τη συλλογική διαχείριση. 3. Εκκρεμείς δίκες κατά τη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωσή τους». Άρθρο 6: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή/και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπρατιόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων.. ια) προβαίνουν, σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7, σε κάθε

διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπρατιόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα,....». Επίσης σύμφωνα με το άρθρο 7, ορίζονται τα ακόλουθα τεκμήρια «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε

μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας ή σε πληρεξουσιότητα ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιο τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στο νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους». Οι παραπάνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 § 3 του Ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα, που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι, προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του Ν. 2054/92 [(ΦΕΚ Α' 104/30-6-1992) «Κύρωση διεθνούς σύμβασης περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης, που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961»] ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευμένο κατά το παρακάτω άρθρο 5 και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από

εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα, δε, με το άρθρο 5 παρ. 1 του ίδιου νόμου, «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο της υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο εγγραφής), γ) το φωνογράφημα δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης), ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου, «Όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης της αποδοχής ή της προσχώρησης ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «Εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μία αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του Ν. 2054/1992 προκύπτει ότι με αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών

δικαιωμάτων η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφός του, η οποία παρέχεται εφόσον α) (για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες) η εκτέλεση έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφός του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) (για τους παραγωγούς φωνογραφήματων) τα φωνογραφήματα δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφός του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφήματων να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζομένου για το εμπόριο, σε περίπτωση, δε, που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται όπως κατά τα παραπάνω ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες προαναφερόμενες διατάξεις (του Ν. 2054/1992) συνάγεται σαφώς ότι, αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος το φωνογράφημα, όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση) παρουσιάσθηκε (δημοσιεύθηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 7 του Ν. 4481/2017, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, και του άρθρου 5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992 προκύπτει ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992), «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι

αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 22 ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του Ν. 2121/1993... 6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει, πριν από οποιαδήποτε χρήση, να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6». Εξάλλου, στο άρθρο 23 ορίζεται ότι «1. Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους. Οι χρεώσεις πρέπει να είναι εύλογες σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την οικονομική αξία

της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, αφού ληφθούν υπόψη η φύση και η έκταση της χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας καθώς και σε σχέση με την οικονομική αξία των υπηρεσιών που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο χρήστη για τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των χρεώσεων αυτών.

2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού, και κοινοποιείται στον ΟΠΙ αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και, εφόσον είναι δυνατό, καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις.

3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του Νν 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον ΟΠΙ και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ». Επίσης, στο άρθρο 24 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί, καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοτηλεοπτικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν παραχθεί ή

διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικό με τη χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των αμοιβολογιών, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους...». Περαιτέρω, στο άρθρο 32 του Ν. 2121/1993 ορίζεται ότι «1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλλει ο αντισυμβαλλόμενος στο δημιουργό για δικαιопραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών από αυτό, την ανάθεση άδειας εκμετάλλευσης, συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού, β) τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης. 2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση». Ο νόμος, προβλέποντας τη δυνατότητα του προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), αποσκοπεί στη ρύθμιση των περιπτώσεων

εκείνων, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις «πριν από οποιαδήποτε χρήση» (όπως ρητώς εξάλλου ορίζεται στο άρθρο 22 § 6 του Ν. 4481/2017) ή κατά τη διάρκειά της, εκείνες δηλαδή, για τις οποίες επιβάλλεται ο άμεσος καθορισμός της καταβλητέας αμοιβής, ώστε να δεσμευθούν τα μέρη κατά την επικείμενη κατάρτιση της μεταξύ τους σύμβασης και να επιτευχθεί η άμεση καταβολή της αμοιβής, από μεν την πλευρά των δικαιούχων, ώστε να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, από δε την πλευρά των χρηστών, ώστε να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση. Γι' αυτό και ο νόμος αναφέρεται σε καθορισμό του ύψους της αμοιβής και των όρων πληρωμής αυτής, δηλαδή, αν η αμοιβή θα καταβάλλεται εφάπαξ ή σε δόσεις, αν θα καταβάλλεται στην αρχή ή στο τέλος κάθε χρήσης καθώς και πλέον στην προσωρινή επιδίκασή της (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993). Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η προσφυγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο μονομελές πρωτοδικείο για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να γίνει αφού προηγηθούν, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, οι διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, οι οποίες επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση ή κατά τη διάρκειά της, όταν αυτή είναι εξακολουθητική, έτσι, ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες και οι καταχρηστικές διακρίσεις από τους οργανισμούς σε βάρος των χρηστών, χωρίς να εξαναγκάζονται σε καθορισμό μη δίκαιων τιμών, με την παροχή σ' αυτούς της δυνατότητας διαπραγμάτευσης του ύψους της οφειλόμενης αμοιβής, με βάση τα συγκεκριμένα προσωπικά τους στοιχεία (μέγεθος ή είδος επιχείρησης, είδος εκτελούμενης μουσικής, διάρκεια αυτής κ.ά.) και να αποφασίσουν ακόμη και για την περίπτωση να μην προβούν στη συγκεκριμένη χρήση. Επομένως, κατά την άποψη που το Δικαστήριο θεωρεί ορθότερη, σε κάθε περίπτωση προσφυγής στο δικαστήριο για προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής, εφόσον αυτή αφορά χρήση, που έχει ήδη πραγματοποιηθεί, πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό, ο οποίος γίνεται από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, αποκλειόμενης της

διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, που δικαιολογείται μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ζητείται ο προσδιορισμός της εύλογης αμοιβής πριν από τη χρήση ή κατά τη διάρκεια αυτής, δεδομένου ότι στην περίπτωση της παρελθούσας χρήσης, που ήδη έχει παύσει, δεν υφίσταται δικαιολογητικός λόγος για την εκ των υστέρων διεξαγωγή δύο δικών, δηλαδή για τον προσωρινό και τον οριστικό προσδιορισμό - επιδίκαση της εύλογης αμοιβής (βλ. ΜΜΠρεβ 122/2017, ΜΠρΣυρ 2/2015 σε ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», Γ. Κουμάντο, «Πνευματική Ιδιοκτησία», 8η έκδοση 2002, σελ. 374, υποσημείωση με αρ. 765 όπου και παραπομπές στην νομολογία).

Στην προκειμένη περίπτωση, η αιτούσα, με την κρινόμενη αίτησή της, εκθέτει ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 49 του Ν. 2121/1993, ότι μέλη της είναι: α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στο δικόγραφο παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχοντας αναθέσει σε αυτή, δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των φωνογραφημάτων παραγωγής τους, β) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές), έχοντας αναθέσει σε αυτή, δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των ερμηνειών τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου και γ) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που αντιπροσωπεύει τους

αναφερόμενους εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς), έχοντας αναθέσει σε αυτή, δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι τις εκτελέσεις τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου. Ότι η δική της λειτουργία εγκρίθηκε με την υπ' αριθ. ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β 3245/30.12.2011, και είναι ο μόνος και αντιπροσωπευτικός ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που δικαιούται και υποχρεούται να διαχειρίζεται και να εισπράττει το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 § 1 Ν. 2121/1993 στην ελληνική επικράτεια, ήτοι να διαπραγματεύεται και εισπράττει, δικαστικά και εξώδικα, την εύλογη και ενιαία αμοιβή, εκπροσωπώντας τους οργανισμούς - μέλη του και μάλιστα ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην είναι επίδικη κατά τη στιγμή της ίδρυσης αυτής, έχει δε το τεκμήριο της νομιμοποίησης για όλους τους δικαιούχους ημεδαπούς και αλλοδαπούς και για όλα τα έργα τους. Ότι, σε κάθε περίπτωση, οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της έχουν συνάψει τις αναλυτικά αναφερόμενες συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων οι αλλοδαποί δικαιούχοι ανέθεσαν σε αυτούς και αυτοί με τη σειρά τους στην ίδια, με πληρεξουσιότητα και κατ' αποκλειστικότητα, τη διαχείριση και είσπραξη της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που δικαιούνται για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Ότι τα μοναδικά μέλη της κατήρτισαν και γνωστοποίησαν στο κοινό το οικείο αμοιβολόγιο, το οποίο έχει γνωστοποιηθεί δημοσίως με τη δημοσίευσή του στις αναφερόμενες στο δικόγραφο τρεις ημερήσιες εφημερίδες και ότι το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια ως ενιαίος οργανισμός. Ότι το αμοιβολόγιο της ως προς τις επιχειρήσεις για τις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη, όπως καφετέριες, καφέ-μπαρ, μπουραρίες, μουσικές ταβέρνες, μουσικά μεζεδοπωλεία, ρεμπετάδικα, μουσικά καφενεία, wine bars, lounge bars, beach lounge bars κλπ, προβλέπει ειδική κατηγορία Α2 και η αμοιβή ορίζεται εφάπαξ κατ' έτος για χώρους που λειτουργούν καθ' όλη τη

διάρκεια του έτους, επιφάνειας έως 100τμ, στο ποσό των 1.500 ευρώ και από 101τμ έως 200τμ, στο ποσό των 2.100 ευρώ, για δε τους ίδιους χώρους, που λειτουργούν όχι πάνω από 5 μήνες κάθε έτος, σε ποσοστό 50% επί του ανωτέρω ποσού, ήτοι στο ποσό των (1.500 x 50%) 750 ευρώ και (2.100 x 50%) 1.050 ευρώ, αντίστοιχα. Ότι α) ο πρώτος των καθών διατηρεί και εκμεταλλεύεται στον [redacted] και επί της οδού [redacted] καφέ μπαρ με το διακριτικό τίτλο [redacted] επιφάνειας 100τμ., β) ο δεύτερος των καθών διατηρεί και εκμεταλλεύεται στους [redacted] και επί της οδού [redacted] καφέ μπαρ με το διακριτικό τίτλο [redacted] επιφάνειας 130τμ, γ) η έκτη των καθών διατηρεί και εκμεταλλεύεται στους [redacted] beach bar με το διακριτικό τίτλο [redacted] επιφάνειας 200τμ και δ) η έβδομη των καθών διατηρεί και εκμεταλλεύεται στη [redacted] καφέ μπαρ με το διακριτικό τίτλο [redacted] επιφάνειας 150τμ. Ότι όλες οι ανωτέρω επιχειρήσεις λειτουργούν εποχιακά κάθε έτος και σε κάθε περίπτωση όχι πάνω από 5 μήνες κατ' έτος. Ότι, στα πλαίσια της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας, οι πρώτος και δεύτερος των καθών, κατά τα έτη 2011 έως και 2020, η έκτη των καθών, κατά τα έτη 2017 έως και 2020 και η έβδομη των καθών, κατά τα έτη 2019 και 2020, χρησιμοποίησαν και εξακολουθούν μέχρι σήμερα να χρησιμοποιούν σε καθημερινή βάση, καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας των ανωτέρω χώρων, υλικούς φορείς ήχου που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες - εκτελέσεις ελλήνων και ξένων ερμηνευτών - εκτελεστών για την ψυχαγωγία των πελατών της (κάνοντας χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στο δικόγραφο ρεπερτορίου), χρήση η οποία είναι γι' αυτούς (καθών) απαραίτητη για τη λειτουργία τους. Ότι, αν και η ίδια κάλεσε τους πρώτο, δεύτερο, έκτη και έβδομη των καθών να της καταβάλουν το ποσό που καθορίστηκε με βάση το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιό της, οι τελευταίοι υπήρξαν αδιάφοροι και αδιάλλακτοι σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης. Ότι, με βάση το δημοσιευθέν αμοιβολόγιό της, η ετήσια ελάχιστη αμοιβή της ανέρχεται για κάθε ένα από τα έτη, κατά τα οποία η επιχείρηση των καθών λειτούργησε εποχιακά και πάντως όχι περισσότερο από 5 μήνες,

στο ποσό των 750 ευρώ για τον πρώτο και στο ποσό των 1.050 ευρώ για έκαστο των δεύτερου, έκτης και έβδομης των καθών, πλέον για κάθε έτος του αναλογούντος ΦΠΑ. Ενόψει των ανωτέρω και επικαλούμενη ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για τον προσωρινό καθορισμό και επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της, αλλά και επείγουσα περίπτωση ζητεί: α) να καθοριστεί προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της για την εκμετάλλευση από τους καθών των ανωτέρω χώρων i) για τον πρώτο των καθών και για το χρονικό διάστημα των ετών 2011 έως και 2020 στο συνολικό ποσό των (750 ευρώ/έτος x 10 έτη) 7.500 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, ii) για τον δεύτερο των καθών και για το χρονικό διάστημα των ετών 2011 έως και 2020 στο συνολικό ποσό των (1.050 ευρώ/έτος x 10 έτη) 10.500 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, iii) για την έκτη των καθών και για το χρονικό διάστημα των ετών 2017 έως και 2020 στο συνολικό ποσό των (1.050 ευρώ/έτος x 4 έτη) 4.200 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ και iv) για την έβδομη των καθών και για το χρονικό διάστημα των ετών 2019-2020 στο συνολικό ποσό των (1.050 ευρώ/έτος x 2 έτη) 2.100 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, β) να υποχρεωθούν οι πρώτος, δεύτερος, έτη και έβδομη των καθών να της προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ως άνω έτη, προκειμένου να δύναται η ίδια να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και γ) να υποχρεωθούν οι πρώτος, δεύτερος, έτη και έβδομη των καθών να της καταβάλουν προσωρινά το ήμισυ των ανωτέρω ποσών, με το νόμιμο τόκο για την αντιστοιχούσα σε κάθε έτος εύλογη αμοιβή από την 1^η Ιανουαρίου του επόμενου έτους, άλλως από την επίδοση της αίτησης και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Τέλος, ζητεί να καταδικαστούν οι καθών στη δικαστική της δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αίτηση, αρμοδίως και παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686επ. σε συνδυασμό με τα άρθρο 22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017 και 22 ΚΠολΔ), είναι επαρκώς ορισμένη, αφού περιέχει όλα τα αναγκαία για τη θεμελίωσή της πραγματικά περιστατικά, και νόμιμη, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στην προηγηθείσα νομική

οκέψη, στηριζόμενη στις εκεί αναφερόμενες διατάξεις καθώς και σε αυτές των άρθρων 729, 731, 732 του ΚΠολΔ, 346 ΑΚ, πλην του παρεπόμενου αιτήματος για την επιδίκαση τόκων από χρονικό διάστημα προγενέστερο της επίδοσης της υπό κρίση αίτησης (για το αιτούμενο ποσό κάθε έτους από την 1^η Ιανουαρίου του επόμενου έτους), το οποίο είναι απορριπτέο, διότι η αιτούσα δεν επικαλείται συγκεκριμένη και ειδική προγενέστερη της επίδοσης της αίτησης όχλησής της προς τους καθών για την καταβολή των αντίστοιχων ποσών ούτε ορισμό δήλης ημέρας καταβολής τους, ενώ το αίτημα περί νομίμων τόκων επί του ποσού που αντιστοιχεί στο νόμιμο ΦΠΑ δεν είναι νόμιμο ούτε από το χρόνο επίδοσης της κρινόμενης αίτησης, διότι η υποχρέωση αυτή γεννάται από τη στιγμή καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (ΑΠ 80/1999 αδημ, ΕφΑθ 8884/2003 ΕλλΔνη 45, σελ. 1102, ΕφΑθ 9411/2000, ΜΠρΘεσ 107/2022 αδημοσίευτες στο νομικό τύπο). Σημειωτέον, δε, ότι το παρόν Δικαστήριο δικάζει μεν με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, αλλά μέτρο που σκοπεύει στην ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφΘεσ 259/2010 σε ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΕφΑθ 3058/2005 ΔΕΕ 2005, σελ. 1179) και, συνεπώς, για τον προσωρινό προσδιορισμό και επιδίκαση εύλογης αμοιβής, αφενός μεν δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου, που πάντως εν προκειμένω αναφέρεται, αφετέρου δε η επιδίκαση αυτή, εφόσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, όπως ζητεί η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο (22 παρ. 7 του Ν. 4481/2017 και 728 παρ. 1ζ ΚΠολΔ). Εξάλλου, στην προκείμενη περίπτωση, η αίτηση αφορά στον προσδιορισμό αμοιβής για χρήση, η οποία άρχισε μεν κατά το παρελθόν, αλλά εξακολουθεί να γίνεται κατά το χρόνο της άσκησής της και όχι για ήδη πραγματοποιηθείσα χρήση, που έχει παύσει κατά την

άσκησης της, ώστε να είναι ανεπίτρεπτος ο προσωρινός προσδιορισμός της εύλογης αμοιβής της (όπως ζητείται με την κρινόμενη αίτηση) και να μπορεί να ζητηθεί μόνο ο οριστικός προσδιορισμός με άσκηση τακτικής αγωγής. Πρέπει, επομένως η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από όλα τα έγγραφα, που επικαλείται και προσκομίζει η αιτούσα, από όσα ανέπτυξε προφορικά στο ακροατήριο και με το σημειώμά της η πληρεξούσια δικηγόρος της σε συνδυασμό και με όλη γενικά τη διαδικασία πιθανολογήθηκαν τα εξής: Η αιτούσα είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε με το από 28-9-2011 καταστατικό που έχει καταχωρισθεί νόμιμα στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με γενικό αριθμό 15616/2011, σύμφωνα με τις παρ. 6 και 7 του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993, ως αυτές ίσχυαν κατά το χρόνο σύστασής της και εξακολουθεί να λειτουργεί κατά την έναρξη ισχύος του νέου Ν. 4481/2017 και, ως εκ τούτου τεκμαίρεται ότι εξακολουθεί να λειτουργεί νόμιμα, αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που συστάθηκε νόμιμα από τους τρεις κατωτέρω αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού και συγκεκριμένα από: α) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», η οποία συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τις αναφερόμενες στην ένδικη αίτηση εταιρίες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, δίσκων, κασετών, CD, βιντεοκλίπ-οπτικοποιημένων μουσικών έργων που έχουν εγγραφεί επί υλικών φορέων ήχου και εικόνας (δισκογραφικές εταιρίες), παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, έχοντας αναθέσει σε αυτή, δυνάμει εγγράφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των φωνογραφημάτων παραγωγής τους, β) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους στο δικόγραφο ερμηνευτές καλλιτέχνες (τραγουδιστές), έχοντας αναθέσει σε αυτή, δυνάμει έγγραφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, ήτοι των ερμηνειών τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου και γ) την αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συστάθηκε νόμιμα και αντιπροσωπεύει τους αναφερόμενους εκτελεστές καλλιτέχνες (μουσικούς), έχοντας αναθέσει σε αυτή, δυνάμει έγγραφων συμβάσεων ανάθεσης τριετούς διάρκειας που ανανεώνονται αυτομάτως για τρία χρόνια, τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, δηλαδή τις εκτελέσεις τους που έχουν εγγραφεί σε υλικούς φορείς ήχου. Σημειώνεται ότι η λειτουργία της αιτούσας εγκρίθηκε με την ΥΠΠΟΤ/ΓΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β 3245/30.12.2011. Η αιτούσα συστάθηκε από τους ως άνω Οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης-μέλη της αιτούσας ανέθεσαν στην τελευταία κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Τις ανωτέρω, δε, εξουσίες ασκεί η αιτούσα στο δικό της όνομα, καθόσον οι αντίστοιχες εξουσίες των τριών ως άνω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης-μελών της ανεστάλησαν καθ' όλο το χρονικό διάστημα της λειτουργίας αυτής και η μόνη εξουσία που διατηρούν οι ανωτέρω οργανισμοί-μέλη είναι να διανέμουν στα μέλη τους

- δικαιούχους (παραγωγούς τραγουδιστές μουσικούς) την εισπραττόμενη από αυτήν (αιτούσα) εύλογη και ενιαία αμοιβή, την οποία αυτή τους αποδίδει. Από τα ανωτέρω σε συνδυασμό και με την 17817/30-1-2012 βεβαίωση του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) πιθανολογείται ότι η αιτούσα είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην Ελληνική Επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς - μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 εύλογη και ενιαία αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην ελληνική επικράτεια και μάλιστα, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Από τα προεκτεθέντα τεκμαίρεται ότι η αιτούσα νομιμοποιείται να αξιώνει ενεργητικά στο δικό της όνομα, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας δικαστικώς, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 παρ. 1 του ίδιου ως άνω νόμου ενιαία και εύλογη αμοιβή από τους χωρίς την προηγούμενη καταβολή της αμοιβής αυτής χρήστες υλικών φορέων ήχου, στους οποίους (υλικούς φορείς) είναι εγγεγραμμένη η από τα μέλη των οργανισμών εταίρων της εκτέλεση ή και ερμηνεία μουσικών έργων και οι οποίοι (υλικοί φορείς) παρήχθησαν και τέθηκαν σε κυκλοφορία από παραγωγούς, μέλη του πρώτου εκ των ανωτέρω οργανισμών μελών της, όχι μόνο για τις σχετικές αξιώσεις που γεννήθηκαν κατά το χρόνο λειτουργίας της αλλά και όσες - μη επίδικες- γεννήθηκαν προ της ίδρυσής της, τόσο των ημεδαπών όσο και των αλλοδαπών δικαιούχων, αφού τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης-μέλη της, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω τριών κατηγοριών δικαιούχων

τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς (SWISS PERFORM-Ελβετία, GVL-Γερμανία, SPEDI-DAM & ADAMI-Γαλλία, AIE & A ISC-Ισπανία, SAMI-Σουηδία, CREDIDAM-Ρουμανία, EJI-Ουγγαρία, AGA-Λιθουανία, GRAMEX-Δανία, NORMA-Ολλανδία, MIRO CAM & URADEX- Βέλγιο STO-ART-Πολωνία, ROUPI & R.P.A.- Ρωσία, IMAIE & SCF- Ιταλία, BECS-Μεγάλη Βρετανία, GDA-Πορτογαλία, RAL-Βρετανών & Αμερικανών Καλλιτεχνών, LSG-Αυστρίας R.A. A.P-Ιρλανδίας EEL- Εσθονίας OBERIH-Ουκρανίας HUZIC-Κροατία, INTERGRAM-Τσεχίας) συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν, όμως, από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας, η αιτούσα νομιμοποιείται να προβαίνει στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το Ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού μας δικαίου και η οποία: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δικαίο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. άρθρα 2, 4 και 5 παρ. 1 Ν. 2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα [30] ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του,

παρουσιάστηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (βλ. άρθρο 5 παρ. 2 του Ν. 2054/1992), γεγονός που έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.ΠΑ, αφού, λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίασή τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Οι προαναφερόμενοι, δε, οργανισμοί-μέλη της αιτούσας, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν από κοινού και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο), σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 56 παρ. 3 του Ν. 2121/1993, γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις εφημερίδες, ήτοι (α) στην Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» της 04.02.1998, (β) στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» της 04.02.1998 και (γ) στην Εφημερίδα «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» της 03.02.1998. Το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια η αιτούσα ως ενιαίος οργανισμός και αυτό δημοσιεύθηκε (α) στην Εφημερίδα «ΚΕΡΔΟΣ» της 20.04.2012, (β) στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ» της 20.04.2012 και (γ) στην Εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 19.04.2012 και στη συνέχεια τροποποίησε το αμοιβολόγιο της και το γνωστοποίησε με τη δημοσίευσή του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες ήτοι: (α) στην Εφημερίδα «ΑΓΟΡΑ» της 29.05.2015, (β) στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ» της 06.05.2015 και (γ) στην Εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 18.06.2015, κάλεσε δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους.

Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, για χώρους για τους οποίους η μουσική είναι απαραίτητη (όπως ενδεικτικά καφετέριες, καφέ μπαρ, μπαρ, μπουραρίες, μουσικές ταβέρνες, μουσικά μεζεδοπωλεία, ρεμπετάδικα, μουσικά καφενεία, wine bar, lounge bars, beach lounge bars κλπ), υπαγόμενων στην κατηγορία Α2, η ως άνω αμοιβή καθορίστηκε στο ποσό των 1.500 ευρώ ετησίως για τις επιχειρήσεις με επιφάνεια έως 100τμ και στο ποσό των 2.100 ευρώ για τις επιχειρήσεις με επιφάνεια από 101τμ έως 200τμ, εφόσον λειτουργούν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, ενώ, αν πρόκειται για επιχειρήσεις που λειτουργούν εποχιακά και δη όχι πάνω από 5 μήνες κατ' έτος, η αμοιβή περιορίζεται σε ποσοστό 50% επί των ανωτέρω ποσών των 1.500 ευρώ και 2.100 ευρώ, αντίστοιχα, ήτοι σε ποσό 750 ευρώ και 1.050 ευρώ κατ' έτος, αντίστοιχα. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι α) ο πρώτος των καθών διατηρεί και εκμεταλλεύεται στον _____ και επί της οδού

_____ καφέ μπαρ με το διακριτικό τίτλο _____ επιφάνειας 100τμ., β) ο δεύτερος των καθών διατηρεί και εκμεταλλεύεται στους _____ και επί της οδού _____ καφέ μπαρ με το διακριτικό τίτλο _____ επιφάνειας 130τμ, γ) η έκτη των καθών διατηρεί και εκμεταλλεύεται στους _____ beach bar με το διακριτικό τίτλο _____ επιφάνειας 200τμ και δ) η έβδομη των καθών διατηρεί και εκμεταλλεύεται στη

_____ καφέ μπαρ με το διακριτικό τίτλο _____ επιφάνειας 150τμ., όλες, δε, οι ανωτέρω επιχειρήσεις λειτουργούν εποχιακά, κατά τους θερινούς μήνες, και δη μέχρι 5 μήνες κατ' έτος, ενώ καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας τους και σε καθημερινή βάση χρησιμοποιούν υλικούς φορείς ήχου που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες-εκτελέσεις Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών-εκτελεστών για την ψυχαγωγία των πελατών τους, η, δε, μουσική αποτελεί κύριο παράγοντα προσέλκυσης και διατήρησης της πελατείας τους, αυξάνοντας έτσι τα έσοδά τους. Διαθέτουν εκτεταμένη μόνιμη ηχητική εγκατάσταση, ώστε η μουσική να ακούγεται σε μεγάλη ένταση και να διασκεδάζει τους θαμώνες, ενώ, επιπλέον, πραγματοποιούν διάφορες εκδηλώσεις τύπου πάρτι με dj ή μουσικές

βραδιές, με ελληνικό και ξένο ρεπερτόριο, προσφέροντας καφέδες, ποτά κλπ. Πιθανολογήθηκε περαιτέρω ότι οι επιχειρήσεις των πρώτου και δεύτερου των καθών χρησιμοποίησαν το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αίτηση μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερόμενων μελών της αιτούσας κατά τα έτη 2011 έως και 2020, η επιχείρηση της έκτης των καθών κατά τα έτη 2017 έως και 2020 και η έβδομη των καθών κατά τα έτη 2019 και 2020. Η μεταδιδόμενη ως άνω μουσική είναι όχι απλά χρήσιμη, αλλά απαραίτητη για τη λειτουργία των ανωτέρω επιχειρήσεων των καθών, καθόσον αποτελεί κύριο παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους. Όλες, δε, μετέδιδαν μουσική δικαιούχων που εκπροσωπεί η αιτούσα. Η αιτούσα όχλησε τους καθών, είτε προφορικά είτε τηλεφωνικά, ωστόσο οι τελευταίοι αδιαφόρησαν σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής για τα επίδικα έτη (άρθρο 49 Ν. 2121/1993), αρνούμενοι να συνεργαστούν. Συνακόλουθα, οι καθών περιλαμβάνονται μεταξύ των υπόχρεων χρηστών υλικών φορέων ήχου, κατά την έννοια του Ν. 2121/1993, αφού σε καθημερινή βάση και κατά τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας των επιχειρήσεών τους επί 5 μήνες κατ' έτος προβαίνουν, μέσω μηχανημάτων αναπαραγωγής ήχου, σε δημόσια στο χώρο των επιχειρήσεών τους παρουσίαση μουσικών έργων, ενέργεια η οποία είναι απαραίτητη για τη λειτουργία αυτών, καθόσον είναι καθοριστικής σημασίας για την προσέλκυση, επαύξηση και ψυχαγωγία των πελατών τους. Εφόσον, λοιπόν, παρά τις οχλήσεις της αιτούσας, οι πρώτος, δεύτερος, έκτη και έβδομη των καθών αρνούνται οποιαδήποτε διαπραγμάτευση για τον καθορισμό και την καταβολή της οφειλόμενης εύλογης αμοιβής των μελών της, υφίσταται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, εξουσία του Δικαστηρίου να καθορίσει το ύψος της. Σημειώνεται ότι τα ποσά της εύλογης αμοιβής, που καθορίζονται από την αιτούσα κατ' αποκοπή με τα εκδιδόμενα ανά τακτά χρονικά διαστήματα αμοιβολόγια, δεν είναι δεσμευτικά για το Δικαστήριο, μπορούν, όμως, να αποτελέσουν τη βάση της κρίσης του, αν οι εν γένει περιστάσεις συνηγορούν προς τούτο. Εν προκειμένω,

πιθανολογήθηκε ότι οι επιχειρήσεις των καθών εμφανίζουν αξιόλογη για το είδος τους κίνηση και υπό τα δεδομένα αυτά κρίνεται ότι η προσδιορισθείσα με το αμοιβολόγιο εύλογη αμοιβή των μελών της αιτούσας, την οποία καταβάλλουν αναντίρρητα χρήστες παρόμοιων επιχειρήσεων ανάλογης επιφάνειας στις ίδιες περιοχές, είναι το ελάχιστο που η αιτούσα θα μπορούσε να αξιώσει κατά νόμο για την από μέρους των επιχειρήσεων των καθών χρήση υλικών φορέων ήχου, με την οποία αυτές προσελκύουν, διατηρούν και επαυξάνουν την πελατεία τους, αυξάνοντας έτσι, δηλαδή με την εκμετάλλευση των «εισφορών» των μελών της αιτούσας, τα έσοδά τους. Επομένως, πρέπει να οριστεί το ύψος της εύλογης αμοιβής α) για τον πρώτο των καθών και για τα έτη 2011 έως και 2020 στο ποσό των 750 ευρώ για καθένα από τα επίδικα ως άνω έτη (ήτοι $1.500 \text{ ευρώ} \times 50\% = 750 \text{ ευρώ}$, με λειτουργία μέχρι και 5 μήνες για κάθε έτος), πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ επί της ως άνω κατ' έτος εύλογης αμοιβής, ήτοι συνολικά στο ποσό των ($750 \text{ ευρώ/έτος} \times 10 \text{ έτη} =$) 7.500 ευρώ, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ για την κατ' έτος αμοιβή, β) για τον δεύτερο των καθών και για τα έτη 2011 έως και 2020 στο ποσό των 1.050 ευρώ για καθένα από τα επίδικα ως άνω έτη (ήτοι $2.100 \text{ ευρώ} \times 50\% = 1.050 \text{ ευρώ}$, με λειτουργία μέχρι και 5 μήνες για κάθε έτος), πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ επί της ως άνω κατ' έτος εύλογης αμοιβής, ήτοι συνολικά στο ποσό των ($1.050 \text{ ευρώ/έτος} \times 10 \text{ έτη} =$) 10.500 ευρώ, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ για την κατ' έτος αμοιβή, γ) για την έκτη των καθών και για τα έτη 2017 έως και 2020 στο ποσό των 1.050 ευρώ για καθένα από τα επίδικα ως άνω έτη (ήτοι $2.100 \text{ ευρώ} \times 50\% = 1.050 \text{ ευρώ}$, με λειτουργία μέχρι και 5 μήνες για κάθε έτος), πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ επί της ως άνω κατ' έτος εύλογης αμοιβής, ήτοι συνολικά στο ποσό των ($1.050 \text{ ευρώ/έτος} \times 4 \text{ έτη} =$) 4.200 ευρώ, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ για την κατ' έτος αμοιβή και δ) για την έβδομη των καθών και για τα έτη 2019 και 2020 στο ποσό των 1.050 ευρώ για καθένα από τα επίδικα ως άνω έτη (ήτοι $2.100 \text{ ευρώ} \times 50\% = 1.050 \text{ ευρώ}$, με λειτουργία μέχρι και 5 μήνες για κάθε έτος), πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ επί της ως άνω κατ' έτος εύλογης αμοιβής, ήτοι συνολικά στο ποσό των ($1.050 \text{ ευρώ/έτος} \times 2 \text{ έτη} =$) 2.100 ευρώ,

πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ για την κατ' έτος αμοιβή. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε και η συνδρομή επείγουσας περίπτωσης για την προσωρινή επιδίκαση υπέρ της αιτούσας του μισού του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εν λόγω εύλογης αμοιβής των δικαιούχων μελών της, ήτοι α) του ποσού των (7.500 : 2) 3.750 ευρώ για τον πρώτο των καθών, β) του ποσού των (10.500 : 2) 5.250 ευρώ για τον δεύτερο των καθών, γ) του ποσού των (4.200 : 2) 2.100 ευρώ για την έκτη των καθών και δ) του ποσού των (2.100 : 2) 1.050 ευρώ για την έβδομη των καθών, καθόσον πολλοί από αυτούς αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών τους, ενώ επείγει και η κάλυψη των εξόδων της για την προς όφελος των μελών της λειτουργία της, με την επισήμανση της υποχρέωσης της αιτούσας να ασκήσει αγωγή εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την επίδοση της παρούσας για την επιδικαζόμενη απαίτηση, κατά το άρθρο 729 παρ. 5 ΚΠολΔ. Τέλος πρέπει να υποχρεωθεί οι καθών να προσκομίσουν στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα ανωτέρω έτη, για να καταστεί δυνατή η διανομή της ως άνω εύλογης αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή και ως κατ' ουσίαν βάσιμη, όπως ειδικότερα διαλαμβάνεται στο διατακτικό και να καταδικασθούν οι καθών λόγω της ήττας τους στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, κατά παραδοχή του νόμιμου αιτήματος της τελευταίας (άρθρα 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 84 παρ. 2 του Ν. 4194/2013 «Κώδικα Δικηγόρων»), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ την αίτηση ως μηδέποτε ασκηθείσα ως προς τους τρίτη, τέταρτη και πέμπτο των καθών.

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ ερήμην των πρώτου, δεύτερου, έκτης και έβδομης των καθών.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που πρέπει να καταβάλει έκαστος των πρώτου, δεύτερου, έκτης και έβδομης των καθών στην αιτούσα για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων με χρήση υλικών φορέων που περιλαμβάνουν ερμηνείες - εκτελέσεις μελών της αιτούσας, στους αναφερόμενους στο σκεπτικό της παρούσας χώρους των επιχειρήσεών τους, ως εξής: α) για τον πρώτο των καθών στο ποσό των 7.500 ευρώ για τα έτη 2011 έως και 2020, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ για την κατ' έτος αμοιβή, β) για τον δεύτερο των καθών στο ποσό των 10.500 ευρώ για τα έτη 2011 έως και 2020, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ για την κατ' έτος αμοιβή, γ) για την έκτη των καθών στο ποσό των 4.200 ευρώ για τα έτη 2017 έως και 2020, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ για την κατ' έτος αμοιβή και δ) για την έβδομη των καθών στο ποσό των 2.100 ευρώ για τα έτη 2019 και 2020, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ για την κατ' έτος αμοιβή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ έκαστο των καθών να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί σε αυτήν κατ' έτος, ήτοι α) τον πρώτο των καθών ποσό (750 ευρώ : 2) 375 ευρώ κατ' έτος και συνολικά ποσό (375 ευρώ x 10 έτη) 3.750 ευρώ, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ για την κατ' έτος αμοιβή, με το νόμιμο τόκο ως προς το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης και ως προς το ποσό του ΦΠΑ από την επομένη της έκδοσης νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση, β) τον δεύτερο των καθών ποσό (1.050 ευρώ : 2) 525 ευρώ κατ' έτος και συνολικά ποσό (525 ευρώ x 10 έτη) 5.250 ευρώ, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ για την κατ' έτος αμοιβή, με το νόμιμο τόκο ως προς το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης και ως προς το ποσό του ΦΠΑ από την επομένη της έκδοσης νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση, γ) την έκτη των καθών ποσό (1.050 ευρώ : 2) 525 ευρώ κατ' έτος και συνολικά ποσό (525 ευρώ x 4 έτη) 2.100 ευρώ, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ για την κατ' έτος αμοιβή, με το νόμιμο τόκο ως προς το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης και ως προς το ποσό του ΦΠΑ από την επομένη της έκδοσης

νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση και δ) την έβδομη των καθών ποσό (1.050 ευρώ : 2) 525 ευρώ κατ' έτος και συνολικά ποσό (525 ευρώ x 2 έτη) 1.050 ευρώ, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ για την κατ' έτος αμοιβή, με το νόμιμο τόκο ως προς το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης και ως προς το ποσό του ΦΠΑ από την επομένη της έκδοσης νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση, με την υποχρέωση της αιτούσας να ασκήσει, εντός προθεσμίας 60 ημερών από την επίδοση της παρούσας για την επιδικαζόμενη απαίτηση, αγωγή κατά το άρθρο 729 παρ. 5 ΚΠολΔ.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους πρώτο, δεύτερο, έκτη και έβδομη των καθών να παραδώσουν στην αιτούσα αντίγραφα των καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν για τα παραπάνω χρονικά διαστήματα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους πρώτο, δεύτερο, έκτη και έβδομη των καθών στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην [redacted] στις 31 Οκτωβρίου 2023, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, με τη σύμπραξη γραμματέα, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και της πληρεξουσίου δικηγόρου της αιτούσας.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)